

ஐஐஐஐஐஐ சபைகள் மீ து

தனெ்றல் இல்லை

இலகைளும், பஐ க் களும்

இறந் து விழுந் தன.

இன்னும் என்ன?

சபைகள் மாத் திரம்

விறைத் து நிற் கும்

பன் றிகள் வந் து

வரே் கள் பறிக் கும்

குன் றுகள் நோக் கி

புறாக் கள் பறக் கும் .

காகங் கள் சிலது

சிறகுகள் விரித் து

சுற்றே கரையும்

காலங் காலமாய்

தங் கள் மீ து

எச்சங் கள் விட் டதனை

தயேிலை சடிகள்

திரும் பிப் பார் க் கும்

பாடல் ஒன் று

மனதில் புரளும் .

தொண்டமான் கோழி கஃ வி.

இனி

யாரின் வரவு

எங்கள் துளிர்வீக்கும்?

எம்

புக்களை ஆக்கும்?

களைவீக்கு புதிய

நாங்கள்! நாங்கள்!

என்றே புதிய வரும்.

தேயிலைச் சுவைகள்

திரும்பிப் பார்க்கும்.

யாரும்ல்ல:

குனிந் து பார் க் கும்

ஆங்கு

புதிய நாற் றுக ள்

புடதை துக கிளம் பும !

வண்ணச் சிறகு